

Literární cyklovýlet aneb Vodní mlýny v Podtroseckém údolí

Jana Benešová

Nápad jsem zaslechla od kolegyň z jiných knihoven a přečetla v U nás. Moc se mi líbil. Také proto, že ráda jezdím na kole. Mám šikovnou kolegyni, která dokázala vymyslet zajímavou trasu a vše naplánovat. Tak se stalo, že se poslední srpnový týden uskutečnil 1. literární cyklovýlet, který měl podtitul Vodní mlýny v Podtroseckém údolí. Předcházela mu samozřejmě propagace v tisku, na webu a zejména osobní. A také obavy, jak to všechno dopadne. Jak vyjde počasí? Nebude nás moc, nebo zase málo? Počítali jsme s využitím sezónního cyklobusu. Když ale počet přihlášených převyšoval jeho kapacitu, rozdělovali jsme účastníky na "zdatné", kteří cyklobus nepoužili a jeli na kole na Svitačku, kde náš výlet začínal. Druhou skupinu jsme tvořili my rozumní, kteří jsme použili autobus a na Svitačku pod Troskami jsme dorazili v plné síle. Celkem se nás sjelo 15. Knihovnice a přátelé knihovny.

Zde se nás ujala kolegyně Lenka Dědečková, vysvětlila trasu a popsala zastávky. Počasí bylo nádherné, příroda u nás je překrásná a navíc jsme měli možnost poslechnout si zajímavé povídání včetně jedné pověsti. Pověstnou třešinkou na dortu byla exkurze do Podsemínského mlýna. Ujali se nás mlynářka a mlynář a všechno nám v jinak veřejnosti nepřístupném mlýně ukázali a povyprávěli, jak to bývalo. Jen netopýři, které jsme při prohlídce vzbudili, z nás asi moc radost neměli. Samozřejmě jsme se po cestě i občerstvili a pořad bylo o čem povídat. Proto jsme se ani po návratu v Jičíně nemohli rozejít a ještě jsme společně poseděli. Celé to bylo příjemné, neformální. Naplněné radostí. A sdělení nejen zúčastněným ale i těm, kteří četli naši pozvánku, že jičínské knihovnice rozhodně nejsou ty ošklivé můry v šedých pláštích, jak nás někdy zobrazují média.